

REPUBLIKA HRVATSKA

ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU

KLASA: UP/II-112-07/25-01/1040

URBROJ:

Zagreb, 30. prosinca 2025.

Odbor za državnu službu, OIB: 58831547726, na temelju članka 43. stavka 1. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, broj 155/23 i 85/24) te članka 20. stavka 1. i članka 21. stavka 1. Uredbe o ustrojstvu i načinu rada Odbora za državnu službu (Narodne novine, broj 85/24),, povodom žalbe koju je izjavio ime i prezime OIB: iz , kojeg zastupaju ime i prezime, adresa, u predmetu rasporeda na radno mjesto, donosi

RJEŠENJE

Poništava se rješenje o rasporedu Državnog inspektorata, KLASA: UP/I-112-02/25-01/665, URBROJ: 443-01-02-02-02-25-6, od 11. studenoga 2025., i predmet se dostavlja prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Rješenjem rješenje o rasporedu Državnog inspektorata, KLASA: UP/I-112-02/25-01/665, URBROJ: 443-01-02-02-02-25-6, od 11. studenoga 2025., ime i prezime, upravni pravnik, s položenim državnim ispitom II razine i stručnim ispitom za turističkog inspektora, raspoređuje se s danom 1. srpnja 2025. godine na neodređeno vrijeme na radno mjesto inspektor - II. vrste (turistički inspektor II. vrste), Ispostava u Sisku, Područni ured Zagreb, Državni inspektorat, utvrđeno Pravilnikom o unutarnjem redu Državnog inspektorata, pod rednim brojem Pravilnika o unutarnjem redu Državnog inspektorata. Točkom 2. je utvrđeno je da službenik na dan rasporeda ima 39 godina, 7 mjeseci i 10 dana radnog staža te više od 1 godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima. Točkom 3. je utvrđeno da službenik ostvaruje pravo na plaću koja se sastoji od osnovne plaće i dodatka na osnovnu plaću te ostalih primitaka sukladno važećim propisima. Osnovna plaća je umnožak koeficijenta složenosti poslova koji iznosi 1,80 i osnovice za obračun plaće. Točkom IV. je utvrđeno da dodatak na radni staž iznosi 0,5 % na osnovnu plaću za svaku navršenu godinu radnog staža i obračunava se bez donošenja posebnog rješenja. Točkom V. utvrđeno je da imenovani ima položen državni ispit II. razine te stručni ispit za turističkog inspektora. Točkom VI. utvrđeno je da žalba protiv rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

Protiv rješenja pod gornjim brojem imenovani je pravodobno, putem opunomoćenica, izjavio žalbu pobijajući isto u cijelosti, iz svih žalbenih razloga. U žalbi navodi izreku pobijanog rješenja te ističe da je isto doneseno u ponovnom postupku. Dalje navodi da su povrijeđena pravila upravnog postupka, jer je pismeno dostavljeno izravno njemu, a ne punomoćniku. Smatra da prvostupanjsko tijelo nije postupilo po uputi Odbora za državnu službu, odnosno nije utvrdilo sve činjenice i okolnosti potrebne za raspored. u žalbi navodi dijelove obrazloženja pobijanog rješenja te ističe da je isto protivno članku 98. stavku 5. Zakona o općem upravnom postupku. U žalbi citira članak 140. Zakona o državnim službenicima, opisuje svoj radnopravni status prije preuzimanja u prvostupanjsko tijelo te ističe da je od dana preuzimanja obavljao poslove turističkog inspektora. Smatra da u konkretnom slučaju nije bio primijenjen kompetencijski model iz članak 48. Zakona o državnim službenicima. U žalbi se poziva na članak 132.

Zakona o državnim službenicima te ističe da je na dan stupanja Zakona o državnom inspektoratu zatečen na radnom mjestu turističkog inspektora. Od 2020. poslodavac ga odbija rasporediti na poslove koje je do tada obavljao, a predmetnim rasporedom se nastavlja njegovo nezakonito raspoređivanje. Sva rješenja o rasporedu su poništena. Smatra da prvostupanjsko tijelo nastavlja donositi nezakonita rješenja o rasporedu, a nelogično je da ga se raspoređuje na radno mjesto niže složenosti poslova, suprotno članku 132. Zakona o državnom inspektoratu. Smatra da je trebao biti raspoređen na radno mjesto turističkog inspektora, na kojem je i zatečen. Ponovno ističe da je pobijano rješenje protivno članku 8. i članku 98., stavku 5., Zakona o općem upravnom postupku. Predlaže poništiti pobijano rješenje i da drugostupanjsko tijelo samo riješi ovu upravnu stvar.

Žalba je osnovana.

Prvostupanjsko tijelo donijelo je pobijano rješenje u ponovnom postupku nakon što je Odbor za državnu službu rješenjem, KLASA: UP/II-112-07/25-01/383, URBROJ: 566-01/15-25-2, od 10. listopada 2025., poništio rješenje Državnog inspektorata, KLASA: UP/I-112-02/25-01/665, URBROJ: 443-01-02-01-02-25-1, od 14. lipnja 2025., i predmet dostavio prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje.

Sukladno članku 140. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, broj 155/23 i 85/24) kad se donese pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, državni službenici raspoređuju se na radna mjesta iz tog pravilnika prema potrebama službe i stručnom znanju. Državni službenik mora ispunjavati uvjete za raspored na radno mjesto. Stavak 2. propisuje da se državnog službenika se prilikom rasporeda ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 50 kilometara od mjesta njegova stanovanja ako bi se premještanjem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike. Nadalje, stavkom 3. je propisno da ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, državni službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete. Ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se državni službenik može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje propisuje stavak 4.

Prema odredbi članka 42. Zakona o državnim službenicima, odlučivanje o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, premještanju, napredovanju, plaći, produženju roka za polaganje državnog ispita, stavljanju na raspolaganje te prestanku državne službe upravna je stvar o kojoj odlučuje rješenjem čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela. O tome se odlučuje u upravnom postupku u kojem je prethodno potrebno potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice i okolnosti relevantne za donošenje pravilne i zakonite odluke. Naime, člankom 2. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09 i 110/21) određeno je da se upravnom stvari smatra svaka stvar u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka, neposredno primjenjujući zakone, druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće upravno područje. O upravnoj stvari se, sukladno odredbi članka 96. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku odlučuje rješenjem, a prema odredbi članka 98. stavka 5. istog Zakona obrazloženje rješenja kojim se odlučuje o upravnoj stvari mora, između ostaloga, sadržavati utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje je obvezni sastavni dio rješenja, bit kojeg je u tome da iz činjeničnog dijela obrazloženja bude vidljivo sve što se odnosi na utvrđivanje činjenica koje su relevantne i koje su poslužile za primjenu odgovarajućih materijalno pravnih propisa, a uz navođenje kojih je potrebno je obrazložiti kako su oni protumačeni prilikom primjene. Određeno, jasno i potpuno obrazloženje rješenja je uvjet bez kojega se ne može osigurati ostvarenje zakonom zajamčenog prava na žalbu. Također, pravilno argumentirano obrazloženje nužan je preduvjet za učinkovitu provedbu nadzora zakonitosti i pravilnosti predmetnog rješenja.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjsko tijelo opisuje postupak koji je prethodio donošenju istog te navodi da je uvidom u Uredbu o unutarnjem ustrojstvu Državnog inspektorata te Pravilnik o unutarnjem redu i izmjene istog, utvrđeno da je u Ispostavi Sisak, Područni ured Zagreb, sistematizirano radno mjesto inspektor – II. vrste (turistički inspektor II vrste) za koje su propisani uvjeti razina 6. sv ili 6. st HKO-a prema članku 41. stavak 3. ZDI-a, najmanje 1 godina radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, položen državni ispit II. razine i stručni ispit za turističkog inspektora te položen vozački ispit B kategorije. Dalje se prvostupanjsko tijelo poziva na članak 140. stavak 1. Zakona o državnim službenicima i na članak 41. Zakona o državnim inspektoratu, navodi da je uvidom u osobni dosje utvrđeno da žalitelj ispunjava stručne uvjete. Nadalje, prvostupanjsko tijelo ističe da službenik ne udovoljava stručnim uvjetima za raspored na radno mjesto turističkog inspektora te da se članak 132. prijelaznih i završnih odredbi Zakona o državnom inspektoratu nije imperativne prirode. Zaključno, prvostupanjsko tijelo navodi zakonske i podzakonske propise kojima je regulirana plaća državnih službenika.

Prvostupanjsko tijelo u obrazloženju pobijanog rješenja nije izložilo utvrđeno činjenično stanje, nije navelo konkretne razloge kojima se rukovalo pri donošenju odluke, a za donošenje odluke o rasporedu dovoljna činjenica da pojedini službenik ispunjava utvrđene uvjete za određeno radno mjesto. Prvostupanjsko tijelo nije navelo činjenice zbog kojih je žalitelj raspoređen na navedeno radno mjesto i zašto je to radno mjesto za njega odgovarajuće, a imajući u vidu njegovo dosadašnje radno iskustvo, poslove koje je obavljao, stručno znanje, sposobnosti i vještine. Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja nije moguće zaključiti da li su ustrojstvene promjene, temeljem kojih je doneseno pobijano rješenje, dovele do ukidanja pojedinih unutarnjih ustrojstvenih jedinica ili radnih mjesta, slijedom kojih ustrojstvenih promjena je žaliteljica raspoređena na radno mjesto iz pobijanog rješenja. Nadalje, nije moguće zaključiti je li žalitelj mogao biti raspoređen na neko drugo radno mjesto koje je upražnjeno i za koje ispunjava uvjete, a imajući u vidu navod iz žalbe o poslovima koje je obavljala po prethodnom rasporedu. Pri tome valja uputiti i na članak 48. Zakona o državnim službenicima prema kojem je kompetencijski model temelj za upravljanje ljudskim potencijalima, a osobito pri planiranju zapošljavanja, rasporeda na radno mjesto, napredovanja i utvrđivanja potreba za dodatnom izobrazbom državnih službenika, a kompetencije su znanja, vještine, sposobnosti i odgovarajuća ponašanja državnih službenika potrebna za uspješno obavljanje poslova radnog mjesta.

Nadalje, upućuje se prvostupanjsko tijelo i na članak 20. Uredbe o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u državnoj službi, prema kojem državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu Uredbe, koji ne ispunjavaju uvjet razine obrazovanja za radno mjesto na kojem su zatečeni, a raspoređeni su na to radno mjesto u skladu s ranijim propisima, mogu i dalje obavljati poslove koji odgovaraju poslovima tog radnog mjesta i biti raspoređeni na isto radno mjesto. Sva prethodna rješenja o rasporedu imenovanog službenika su poništena, odnosno prethodni rasporedi žalitelja nisu okončani, stoga iz pobijanog rješenja nije moguće zaključiti na koje je radno mjesto žalitelj prethodno bio raspoređen niti na koji je način, i ako nije zašto nije, prvostupanjsko tijelo u ovom postupku rasporeda, primijenilo citirani članak.

Prilikom rasporeda državnih službenika na radna mjesta potrebno je obrazložiti potrebu službe u odnosu na konkretnog službenika, a obrazloženje potreba službe ne može, niti smije, biti općenito i primjenjivo na bilo koju osobu, već točno konkretizirano i mora jasno upućivati na nužnost rasporeda upravo tog službenika. Čelnik javnopravnog tijela može, prema slobodnoj ocjeni uvažavajući potrebe službe, rasporediti službenike na radna mjesta sukladno propisanim uvjetima, ali svaka odluka o rasporedu mora biti činjenično utemeljena, odnosno sadržavati razloge za raspored, te time otkloniti sumnju da je prilikom rasporeda na radno mjesto bili elemenata arbitrarnog ili samovoljnog odlučivanja, ili pak kažnjavanja državnih službenika. Stoga je odluka morala biti jasno, potpuno i nedvojbeno obrazložena, što nije slučaj u ovoj stvari, čime je povrijeđeno temeljno načelo zakonitosti upravnog postupka iz članka 5. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku.

S obzirom na prirodu ove upravne stvari, konkretno raspored službenika na radno mjesto, u istoj je nužno neposredno rješavanje prvostupanjskog tijela te stoga drugostupanjsko tijelo nije moglo samo riješiti predmetnu upravnu stvar. Stav o nemogućnosti Odbora za državnu službu da obzirom na prirodu upravne stvari, rasporedu službenika prvostupanjskog tijela, sam riješi tu upravnu stvar potvrđen je u nizu presuda, između ostalog u presudi Visokog upravnog suda, posl. br. Usž -342/23-2.

Slijedom navedenog, budući da rješenje ne sadrži obrazloženje sukladno članku 98., stavku 5., Zakona o općem upravnom postupku, valjalo je temeljem odredbe članka 117. stavka 2. toga Zakona, pobijano rješenje o rasporedu poništiti i predmet dostaviti na ponovno rješavanje tijelu prvog stupnja, u kome je ono dužno utvrditi potpuno sve činjenice i okolnosti, kako na strani službenika, tako i osobito obrazložiti potrebu službe i stručno znanje te ovisno o tako potpunom činjeničnom stanju pravilno primijeniti odredbe materijalnog prava, te utvrđeno činjenično stanje navesti u obrazloženju rješenja i iznijeti razloge koji upućuju na zaključak da je takva odluka na zakonu utemeljena.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Zagrebu u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

**OVLAŠTENA ZA OBAVLJANJE DUŽNOSTI
PREDSJEDNIKA ODBORA**

Stanka Vučica

DOSTAVITI:

1. Državni inspektorat, s dva primjerka rješenja radi dostave opunomoćenicama žalitelja
2. Pismohrana, ovdje